

DAG 10

Goedenavond dagboek,

Vandaag was een stomme dag. Ik werd vanochtend wakker met pijn in mijn 'hoofd' (het stuk lijf waarmee ik denk) en in mijn 'buik' (het stuk lijf waarin ik van eten poep maak). Ik had het ook heel erg warm en m'n mensenpak was helemaal doorweekt. Dat kwam doordat ik de hele nacht verschrikkelijk heb liggen skruften, of zoals ze het hier op aarde noemen: 'zweten'.

'Wat is er met jou?' vroeg 'mijn vader' Rurk (die, zoals je weet, helemaal niet mijn vader is).

'Volgens mij ben je ziek,' zei 'mijn moeder' Dalla (die, zoals je ook weet, helemaal niet mijn moeder is). Ze legde een hand van haar mensenpak op het voorhoofd van het mijne. 'Jongen, wat ben je warm. Je hebt koorts. Ga maar weer snel in bed liggen.'

'Wat?!' riep 'mijn zusje' Urftie (die dus echt níét mijn zusje is!) uit. 'Hoeft Daan niet naar school?!'

Hier op aarde noemen we Urftie 'Annika' en Annika heeft een hekel aan naar school gaan. Ik denk omdat ze een beetje dom is en de lessen te moeilijk vindt. Ik had het prima gevonden als ze niet met ons mee naar de aarde was gegaan. Dan was ik 'enig kind' geweest. Lekker rustig en geen gezeur de hele tijd.

Maar goed, ik ben dus terug naar bed gegaan en heb de hele dag liggen slapen en skruften. 's Middags kwam Dalla me 'beschuitjes' brengen. Dat zijn gortdroge kruimelschijven. Nou vind ik die, zoals bijna al het eten hier op aarde, sowieso al niet lekker. Maar als ik ziek ben, lust ik ze helemaal niet. Wel heb ik gedronken van de 'bouillon' die ze voor

me neer had gezet. Bouillon is warm en nat en zoutig. Het lijkt een beetje op rutselsap, dat we vroeger in Ekromu dronken als er iemand jarig was. Dat was best vaak, want daar duurde een jaar veel korter dan hier op aarde.

Nou ja, ik ga maar nóg meer slapen. Ik hoop dat ik morgen weer beter ben, want ik vind er helemaal niets aan, aan dat ziek zijn. Dag dagboek,

Zielige, zieke Krioë

O, nog snel even een gedichtje:

**ziek zijn is stom
en urftie is dom**

 DAG 11

Goedemorgen dagboek,

Of moet ik zeggen 'slechtemorgen'? Want ik voel me dus helemaal niet beter. Misschien zelfs wel slechter. Bah!

Ik heb ook de hele nacht heel raar liggen dromen.
'Dat komt door de koorts,' zei Dalla, toen ze weer
een kop bouillon voor me neerzette.
In Ekromu kreeg je geen koorts als je ziek was. Nee,

dan kreeg je het juist heel koud. Zo koud als een
blok ijs. Maar dan ging je bij een vulkaantje zitten
en was je zo weer ontdooid en beter. In Ekromu
was er op bijna elke hoek van iedere straat wel zo'n
vulkaantje. Een klein bergje, zo hoog als de tafeltjes
op school, met in het midden een gat zo groot als
het wiel van een fiets. Als je over de rand van zo'n
gat keek, zag je de gloeiend hete, groene lava
borrelen en pruttelen. Het rook lekker pittig.
Ik mis Ekromu. Vannacht, in m'n dromen, was ik er
weer. Maar het was er allemaal heel raar en gek,
door die koorts dus.

Nu ben ik er te ziek voor, maar als ik me weer wat
beter voel, zal ik eens wat uitgebreider over Ekromu
in je schrijven, dagboek. Misschien ook wel over
waarom we er weg moesten. Tot morgen,

Koortsige Krioe

**ik mis mijn stad
hier ver vandaan
zo jammer dat
we moesten gaan**

DAG 12

Goedemiddag dagboek,

Toen ik vanochtend wakker werd, voelde ik me nog net zo beroerd als gisteren. Maar nu, na nog een paar uur te hebben geslapen, gaat het toch wel wat beter met me, geloof ik. Rurk heeft een thermometer in m'n 'oor' (zo'n gaatje aan de zijkant van m'n mensenpak) gestoken en zei dat ik nog steeds koorts heb, maar al wel een beetje minder. Ik denk dat ik genoeg energie heb om over Ekromu te schrijven.

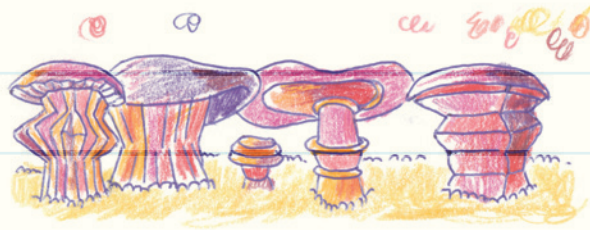
Ekromu is (of was) een stad op de planeet Noelk. Noelk ligt, als je met je ufo met duizend keer de snelheid van het licht reist, ongeveer vier jaren reizen van de aarde.

Noelk is maar een heel klein planeetje met één zee en twee manen (een van zilver en een van goud). Overdag is de lucht er lila en 's nachts zwart, net als hier. De wolken zijn wit, maar met een roze gloed. Het kristalheldere water in de zee schittert roze in de roze zon, en ook regendruppels hebben een roze glans.

Er groeien geen bomen en planten op Noelk, maar

donkerrode pruda's (een soort paddenstoelen) en paarse dorno's (een soort zwammen). Van die pruda's en dorno's werd al het eten gemaakt.

Echt, het zou je verbazen hoeveel verschillende (heerlijke!) gerechten je met maar twee ingrediënten kon koken, bakken, stoven en braden. Ik schreef net dat Ekromu 'een stad' op Noelk is (of was), maar eigenlijk moet dat zijn 'de stad', want er

zijn (of waren) geen andere steden op Noelk. En ook geen dorpen. Iedereen woonde in Ekromu. De huizen zijn er gemaakt van gesmolten, donkerblauw zand, hard als glas, maar niet doorzichtig. De muren en daken van die huizen zijn niet recht en hoekig, zoals je hier op aarde ziet, maar met zachte rondingen en...

Ik merk dat ik moe begin te worden, dagboek. Ook heb ik meer hoofdpijn dan daarnet. Ik ga maar weer slapen en schrijf morgen wel verder over Ekromu en Noelk en zo. Tot dan,

Krioe Ziek en Moe

DAG 13

Goedenavond dagboek,

Ik ben nog steeds ziek, maar toch voel ik me stukken beter.